Lietas Nr. 11087135415
Lietas arhīva Nr. K29-0469-16/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 14.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Tupureins,
ar sekretāri S.Pudāni,
piedaloties prokuroram A.Ļeļevam,
zvērinātai advokātei I.Vietniecei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi), un

k o n s t a t ē j a

ka, /pers. A/, neatļauti lietoja narkotiskās vielas, būdams brīdināts par krimināLatbildību par psihotropo un narkotisko vielu neatļautu lietošanu, un proti:

A r 2014.gada 14.augusta lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā - [..] narkotisko un psihotropo vielu neatļauta lietošana. Tika konstatēts, ka /pers. A/ 2014.gada 5.februārī tika lietojis narkotiskās un psihotropās vielas. Saskaņā ar norādīto lēmumu /pers. A/ tika administratīvā kārtībā sodīts un viņam tikai noteikts sods - naudassods EUR 100,00 *(viens simts eiro)* apjomā un rakstiski brīdināts par krimināLatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu.

Būdams brīdināts par krimināLatbildību par neatļautu narkotisko un psihotropo vielu lietošanu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, vietā, un pie precīzāk nenoskaidrotiem apstākļiem, ne vēlāk kā līdz 2015.gada 14.jūlijā plkst.11.30 /pers. A/ neatļauti lietoja narkotiskās vielas - heroīnu un klonazepāmu. Par ko viņš tika aizturēts, 2015.gada 14.jūlijā plkst.11.30 pie nama, kurš atrodas - Rīgā, 11 novembra krastmalā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. A/, neatļauti lietoja narkotiskās vielas, būdams brīdināts par krimināLatbildību par psihotropo un narkotisko vielu neatļautu lietošanu, un proti:

A r 2014.gada 14.augusta lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu administratīvā pārkāp lietā /pers. A/ tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā - [..] narkotisko un psihotropo vielu neatļauta lietošana. Tika konstatēts, ka /pers. A/ 2015.gada 5.februārī tika lietojis narkotiskās un psihotropās vielas. Saskaņā ar norādīto lēmumu /pers. A/ tika administratīvā kārtībā sodīts un viņam tikai noteikts sods - naudassods EUR 100,00 *(viens simts eiro)* apjomā un rakstiski brīdināts par krimināLatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu.

Būdams brīdināts par krimināLatbildību par neatļautu narkotisko un psihotropo vielu lietošanu pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, vietā, un pie precīzāk nenoskaidrotie apstākļiem, ne vēlāk kā līdz 2015.gada 8.augustā plkst.13.45 /pers. A/ neatļauti lietoja narkotisko vielu - heroīnu. Par ko viņš tika aizturēts, 2015.gada 8.augustā plkst.13.45 pie nama, kurš atrodas - Rīgā, Merķeļa ielā 21.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (divi noziedzīgi nodarījumi) atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un izteica tiesai lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Prokurors un aizstāve norādīja, ka apsūdzētā lūgums ir apmierināms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pierādītu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, apsūdzētajam nosakāms sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Par Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas

izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš dzimis /datums/, /vieta/ (lietas 86.lapa), Latvijas Republikas pilsonis, precējies, apgādībā trīs nepilngadīgi bērni, ar 4 klašu izglītību, strādājošs gadījuma darbus, dzīvo /adrese/, ir agrāk sodīts (lietas 87., 108., 119. lapa), pēdējo reizi – 2015.gada 14.oktobrī ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas un sodīts ar piespiedu darbu uz 360 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 27.oktobrī, sodāmība nav dzēsta, atbrīvots pēc soda izciešanas 2015.gada 10.decembrī (lietas 108.-110., 134.lapa), administratīvi vairākkārt sodīts, naudas sodi nav samaksāti (lietas 88.lapa), VSIA ,,Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs'' Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas ziņu nav.

Pēc apsūdzētā vārdiem noskaidrots, ka tagad izcieš sodu - piespiedu darbus - kapos, tīra sniegu, pastāvīga darba nav, ir bezdarbnieks, bet oficiāli nav reģistrējies, ar naudu palīdz māte, māte strādā /vieta/ par fasētāju, katru mēnesi pārsūta 150 EUR, dzīvo kopā ar sievu un bērniem, sieva saņem naudu par bērniem un ir arī trūcīgā status, kopā ienākumi ir apmēram 400 EUR. Vecākie bērni mācās skolā, jaunākais vēl mājas. Ar 4 klašu izglītību, māk gan lasīt, gan rakstīt. Ir neārstējama slimības, kuras ieguva lietojot narkotikas. No 2009.gada uzzināja, ka ir neārstējami slims, atrodas uzskaitē, bet uz doto brīdi ārstu neapmeklē un zāles nelieto. Ir trīs sodāmības, cietumā bijis vienu reizi un tur pavadījis četrus gadus. Izdarīja secinājumus, ka jādzīvo kārtīgi un jāaudzina bērni. Narkotikas lieto ar pārtraukumiem. Profesijas nav, mācījās par galdnieku, bet nepabeidza, jo atbrīvojās no cietuma, meklēs darbu, kad nostrādās piespiedu darbus. Plāno strādāt celtniecībā, kā palīgstrādnieks. Izdarīto nožēlo, uzskata, ka par piemērojamo soda veidu jālemj tiesai, ber vēlās piespiedu darbus.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa noteic, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā /pers. A/ iepriekš minētās ziņas par personību, to, ka viņš nestrādā, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir piespiedu darba sods, kādu lūdza piemērot prokurors, aizstāve un kam piekrita arī pats apsūdzētais.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīga atzīšanās izdarītajā un savas rīcības kritiska izvērtēšana, arī tiesas sēdē paustā nožēla par izdarīto un solījums stāties uz labošanās ceļa, ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka apsūdzētais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut.

Turklāt tiesas piespriestais soda veids nedrīkst būt pretrunā ar ANO pieņemtajiem Tokijas noteikumiem *(ANO Ģenerālās Asamblejas rezolūcija Nr.45/110)*, kur ir norādīts, ka brīvības ierobežojums ir attaisnojams tikai no sabiedrības drošības viedokļa. Minētie tiesību akti ir saistoši arī Latvijas Republikai, reglamentējot, ka valsts uzdevums ir izolēt tikai bīstamus, nelabojamus noziedzniekus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma grozījumu mērķis, kas stājas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, bija veicināt brīvības atņemšanai alternatīvu sodu piemērošanu noziedzīgos nodarījumos, kas nav saistīti ar vardarbību.

Piemērot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, tādējādi apsūdzēto izolējot no sabiedrības, nav lietderīgi, jo šāds sods būtu pārāk bargs.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka soda veids piespiedu darbu veidā, sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Turklāt tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tikai piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto, apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.pantu piespiedu darbs kā pamatsods vai papildsods ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..), izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. (..) Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK-232/08)*.

Senāts ir norādījis, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var atzīt tikai tādus apstākļus, kas saistīti ar vainīgās personas vai citas personas izdarīto noziedzīgo nodarījumu un kas nav vērtējami kā personu raksturojoši apstākļi *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 12.marta lēmumu lietā Nr. SKK-32/2007, 2007.gada 27.marta lēmumu lietā Nr. SKK–155/2007)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka abi noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Tiesas ieskatā ar šo spriedumu noteiktais sods ir pietiekams, lai vainīgo sodītu, vienlaicīgi pārmērīgi neiejaucoties apsūdzētā dzīvē, dodot viņam iespēju dzīvot pilnvērtīgu sociālo dzīvi.

Ja notiesātais apzinīgi izpildīs piemēroto piespiedu darbu un pienākumus, tas norādīs uz to, ka notiesātais ir motivēts laboties, līdz ar to tiks panākta notiesātās personas resocializācija.

Papildus tiesa informē apsūdzēto, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu un 135.pantu, notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai, turklāt notiesātajam ir pienākums ierasties piespiedu darba izpildes institūcijā tās noteiktajā laikā.

Ja notiesātais slimības vai citu viņam svarīgu iemeslu dēļ nav spējīgs veikt darbu, viņš par to paziņo piespiedu darba izpildes institūcijai, kas, atzīstot notiesātā darbā neierašanās iemeslus par attaisnojošiem, var soda izpildīšanu apturēt uz laiku, ne ilgāku par vienu nedēļu, vai uz slimošanas laiku, izdarot par to attiecīgu ierakstu personas lietā. Notiesātā atvaļinājums pamatdarba vietā vai mācību atvaļinājums nav pamats soda izpildes apturēšanai. Turpretī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 646.pantu, ja persona, kas notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesnesis to aizstāj ar īslaicīgu brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta trešās daļas noteikumiem.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam galīgais sods ir nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, un, ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un apsūdzētā personību, sods nosakāms pilnīgi saskaitot piespriestos sodus. Tiesas ieskatā sods uzskatāms par individuālu un humānu.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 51.panta trešo daļu, šajā lietā noteikto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.oktobra spriedumu.

Šajā lietā kriminālprocesā apsūdzētais /pers. A/ tika aizturēts 2015.gada 7.oktobrī plkst.11.50 (lietas 93.lapa) un 2015.gada 7.oktobrī plkst.12.25 atbrīvots no īslaicīgas aizturēšanas vietas (lietas 96.lapa).

2015.gada 7.oktobrī apsūdzētajam /pers. A/ tika piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 101.lapa). Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanā ieskaitāms šajā lietā īslaicīgā aizturēšanā pavadītais laiks no 2015.gada 7.oktobra plkst.11.50 līdz 2015.gada 7.oktobrim plkst.12.25, tas ir viena diena un pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.oktobra sprieduma noteiktais apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 8.augusta līdz 2015.gada 10.augustam, tas ir divas dienas.

Pirmstiesas procesā piedalījās apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte P.Janule, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība EUR 76,13 un pirmās instances tiesā pēc tiesas norīkojuma piedalījās zvērinātā aizstāve I.Vietniece kurai no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība EUR 80,92 apmērā, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu /pers. A/ tiek uzlikts par pienākumu segt aizstāvju izmaksas atlīdzību valsts labā.

Mantai arests lietā nav uzlikts. Cietušo un kompensācijas pieteikumu lietā nav. Lietisko pierādījumu lietā nav.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., pantu tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 14.jūlijā plkst.11.30) **un sodīt viņu ar piespiedu darbu 80 (astoņdesmit) stundu apmērā**.

Atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 8.augustā plkst.13.45) **un sodīt viņu ar piespiedu darbu 80 (astoņdesmit) stundu apmērā.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitīt piespriestos sodus un **galīgo sodu noteikt - piespiedu darbs 120 (viens simts divdesmit) stundu apmērā.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 51.panta trešo daļu, šajā lietā noteikto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.oktobra spriedumu un **galīgo sodu noteikt - piespiedu darbs 420 (četri simti divdesmit) stundu apmērā.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanā ieskaitīt šajā lietā īslaicīgā aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 7.oktobra plkst.11.50 līdz 2015.gada 7.oktobrim plkst.12.25, tas ir viena diena un pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.oktobra sprieduma noteikto apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 8.augusta līdz 2015.gada 10.augustam, tas ir divas dienas.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā - Valsts probācijas dienesta Ventspils teritoriālajā struktūrvienībā (Ventspils, Atpūtas ielā 16) - piespriestā soda izciešanai.

Drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanas.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij EUR 157,05 (viens simts piecdesmit septiņi *euro* 5 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā pirmstiesas un tiesas procesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja palīdzību kriminālprocesā Nr. 11087135415/Nr.K29-0469-16/25, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016.gada 28.janvārī

Tiesnesis **M.Tupureins**